

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/151/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118370936
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118370936.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Asociácia vonkajšej reklamy, so sídlom Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 30 809 819, zast. HUTTA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bezekova 325/13, 841 02 Bratislava, IČO: 51 284 871, proti žalovanému: VEGO M s.r.o., so sídlom Timravy 12, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 44 072 902, zast. JUDr. Natália Kubáňová, advokátka pracovisko Alžbetínske nám. 1203, 929 01 Dunajská Streda, o zaplatenie 1 164,80 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07. 06. 2019, č. k. 9C/15/2019 - 131, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu **100%**, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 164,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 06.10.2018 až do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému úhrady nákladov, ktoré žalobca vynaložil v spojitosti s odstránením nepovolených reklamných stavieb vo vlastníctve žalovaného. Náklady žalobca vyčíslil v sume 1 164,80 eur a vyfakturoval žalovanému. Zároveň žalobca uplatnil úroky z omeškania po splatnosti predmetnej faktúry a žiadal nahradiť trovy konania. Okresný súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, nárok žalobcu posúdil za dôvodný.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu vyplýva ním uplatňovaný nárok - je aktívne legitimovaný v spore. Žalobca je záujmovým združením vlastníkov reklamných stavieb v zmysle § 129a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavenom poriadku (stavebného zákona), je zapísaný v príslušnom registri vedenom Ministerstvom dopravy a výstavby SR, teda spĺňa zákonom vyžadované predpoklady na tento zápis. Súd nie je oprávnený v civilnom konaní preskúmať správnosť tohto zápisu. Tiež zo žiadnych dôkazov nevyplýva tvrdenie žalovaného, že žalobca bol do registra zapísaný nezákonne. Žalobca vykonal odstránenie reklamných stavieb po doručení súhlasu príslušného stavebného úradu s odstránením reklamnej stavby resp. troch presne identifikovaných nepovolených reklamných stavieb t.j. v súlade s ust. § 88 ods. 8 stavebného zákona - ex lege vzniká právny nárok vyššie uvedeného združenia požadovať od vlastníka nepovolenej reklamnej stavby náklady vynaložené na jej odstránenie, t.j. ex lege vzniká právny

vzťah medzi združením a vlastníkom odstránenej nepovolennej reklamnej stavby. Z daného ustanovenia vyplýva zároveň aj pasívna vecná legitímácia žalovaného ako vlastníka nepovolených reklamných stavieb znášať náklady spojené s odstránením jeho nepovolených reklamných stavieb. Námietky žalovaného týkajúce sa aktívnej a pasívnej legitímácie strán v spore súd posúdil ako nedôvodné.

4. Súd mal do spisu doloženými listinnými dôkazmi preukázanú výšku vyfakturovanej sumy. Súd konštatoval, že žalovaný neuviedol presne na základe čoho považuje faktúru za navýšenú, ani nekonkretizoval, ktoré položky faktúry namieta.

5. Mesto Zlaté Moravce dňa 13.11.2017 vydalo žalobcovi ako ohlasovateľovi nepovolennej reklamnej stavby súhlas s odstránením konkrétne označených nepovolených reklamných stavieb žalovaného (troch stavieb) podľa § 88 ods. 7 stavebného zákona na označených pozemkoch v k. ú. H. B.. Prílohou každého samostatného súhlasu je vždy príloha - označenie a miesto reklamnej stavby navrhovanej na odstránenie s opisom druhu a miesta reklamnej stavby, fotografiou reklamnej stavby a jej zameraním na katastrálnej mape. Žalobca na základe vydaných súhlasov Mestom Zlaté Moravce prostredníctvom tretej osoby odstránil nepovolené reklamné stavby presne špecifikované v rozhodnutiach mesta ako stavebného úradu. V prípade nespokojnosti žalovaného s vydanými súhlasmi stavebného úradu odstrániť reklamné stavby sa žalovaný mal obrátiť so žalobou na správny súd a domáhať sa ich preskúmania v správnom súdnictve.

6. Žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie fakturovanej suma a aj na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktoré žalobca uplatnil vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 06.10.2018 t.j. od nasledujúceho dňa po dátume splatnosti určenom vo faktúre, v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka do zaplatenia.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, konštatoval že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania 100 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd sa nevysporiadal s tvrdeniami žalovaného, k jeho námietke že o odstránení reklamných zariadení nebol žalovaný informovaný, ani o nákladoch odstránenia, súd len uviedol, že žalobca tak nemusel urobiť, bez použitia akýchkoľvek ustanovení zákona. Žalobca trvá na tom, že pri zásahu do vlastníckych práv inej osoby, ktoré sú garantované Ústavou SR, si má každý počínať tak, aby zabránil nepriaznivým zásahom do práva inej osoby. V súdenom prípade bolo preukázané, že žalobca nedal žalovanému možnosť, aby si sám odstránil reklamné zariadenia ani to, aby pri ich odstránení bol prítomný. Neoznámil mu ani cenu, za ktorú stavby hodlá odstrániť. Žalobca poukazuje na porušenie čl. 13, čl. 20 Ústavy SR. Zo znenia § 88 ods. 8 stavebného zákona, na ktoré odkazuje súd v rozsudku, nie je zjavné komu má žalovaný uhradiť náhradu za odstránenie reklamného zariadenia. Žalovaný zotrváva na názore, že so žalobcom nemá žiadny právny vzťah, existuje len právny vzťah medzi žalovaným a Mestom Zlaté Moravce ako stavebným úradom na základe ním vydaných súhlasov na odstránenie reklamných stavieb. Súd sa s námietkou pasívnej vecnej legitímácie náležite nezaoberal. Žalovaný opakovane poukazuje aj na nejasnosť napadnutej faktúry, že mal reklamné zariadenia v rôznych rozmeroch a na iných miestach, pričom vo faktúre sú ceny za odstránenie 5 ks reklamných zariadení v iných lokalitách. Predložená faktúra podľa jeho názoru nie je zrozumiteľná a vierohodná. Ani s uvedenými skutočnosťami sa súd nezaoberal. Rozhodnutie súdu považuje za nie je náležite odôvodnené, t.j. v súlade s ust. § 220 CSP.

9. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný, vecne správny a dostatočne odôvodnený. Naopak odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné. Všetky tvrdenia v odvolaní t.j. o údajnom nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, o údajných povinnostiach žalobcu pred odstránením reklamných stavieb a údajných pochybeniach faktúry, žalovaný neopiera o žiadne právne normy a ani judikatúru súdov, ktoré by sa vzhľadom na skutkové a právne okolnosti prípadu vzťahovali na predmet sporu. Námietka žalovaného o údajnom nesúlade § 88 ods. 8 Stavebného zákona s čl. 20 Ústavy SR je absolútne neopodstatnená a súd správne neprerušil konanie a nepodal Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania o nesúlade

právných predpisov. Neopodstatnenosť námietky žalovaného spočíva v tom, že Ústavný súd SR už posudzoval ust. § 88 ods. 8 Stavebného zákona, pričom plénum Ústavného súdu SR vo svojom náleze zo dňa 14.06.2017 pod sp. zn. PL.ÚS 3/2016-86 vyslovilo jeho súladnosť s Ústavou SR a to aj článkom 20 Ústavy SR, na ktorý žalovaný poukazuje v odvolaní. Neopodstatnené sú aj všetky ďalšie námietky žalovaného v odvolaní. Súd sa riadne zaoberal námietkou pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, čo aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol v bodoch 12 až 15. Čo sa týka námietok žalovaného, že žalobca mal údajne povinnosť žalovanému dať možnosť, aby sám odstránil svoje nepovolené reklamné stavby a mal ho údajne oboznámiť s cenou za ktorú hodná odstrániť jeho nepovolené reklamné stavby, sú tiež neopodstatnené a aj s týmito námietkami sa okresný súd vysporiadal (viď. bod 14 napadnutého rozhodnutia). Ako posledné žalovaný v odvolaní opakovane a účelovo nemiatol, že faktúra, ktorou mu žalobca vyúčtoval náklady na odstránenie jeho nepovolených reklamných stavieb je údajne nejasná, nie je vierohodná a zrozumiteľná (údajne v nej nie je uvedené presne „čo sa odstraňovalo, ani rozmery a miesta odkiaľ“). Predmetnou faktúrou podnikateľ D. O. vyúčtoval svoju odmenu za odstránenie celkovo piatich nepovolených reklamných stavieb na území mesta H. B., v rámci nich odstránil aj tri nepovolené reklamné stavby žalovaného, obsahuje dve neoddeliteľné prílohy a to objednávku žalobcu a prílohu k objednávke v ktorých je zreteľne označené katastrálnym územím a parcelnými číslami pozemkov na ktorých nepovolené reklamné stavby žalovaného sa nachádzali a ktoré sa majú odstrániť. Ceny v jednotlivých položkách zároveň zohľadňujú, aké rozmery mali tieto odstránené nepovolené reklamné stavby žalovaného.

10. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu uviedol, že postup žalobcu je v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka a opakovane trvá na tom, že mal byť vopred informovaný o zamýšľanom odstránení reklamných stavieb a nákladoch na ich odstránenie, že odôvodnenie rozsudku bod 15 nie je dostačujúce z hľadiska námietky žalovaného komu má uhradiť náhradu za odstránenie reklamného zariadenia. Zotrúva aj na názore, že rozhodnutie nie je náležite odôvodnené v súvislosti s ním napadnutou faktúrou.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd nezistil žalobcom vytýkané pochybenia okresného súdu. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil, keď žalobe vyhovel v celom rozsahu. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi, ktoré v tejto súvislosti uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, na tieto dôvody odkazuje. V odvolacom konaní odvolateľ neuviedol iné dôvody než tie, ktoré namietal v konaní na súde prvej inštancie a s ktorými sa náležite vysporiadal okresný súd. Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval iba dodáva, že rozhodnutie okresného súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

14. Rozhodnutie súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Obsahuje nielen úvodnú popisnú časť (čoho sa strany domáhajú, aké dôkazy súd vykonal), ale i spôsob a rozsah, akým sa súd prejednávajúcou vecou zaoberal a tiež samotné právne posúdenie. Súd sa dostatočne vypořiadal i s rozhodujúcimi argumentmi žalovaného. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje závery, obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalovaného, že okresný súd svoje rozhodnutie neodôvodnil, resp. odôvodnil spôsobom priečiacim sa zákonu - nedostačujúco. Za procesnú vadu konania nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného. Z práva na spravodlivý proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Rozsudok okresného súdu je riadne odôvodnený, teda tak, ako ukladá ust. § 220 ods. 2 CSP, rozsudok je preskúmateľný súdom druhej inštancie.

15. Odvolací súd rozhodnutie vo veci samej potvrdil z vecne správnych dôvodov a potvrdil aj závislý výrok o trovách konania.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).